

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ทั้งหมดจำนวน 618 ราย ผู้วิจัยจึงได้นำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้และผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน AEC

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 618 ราย ซึ่งได้แก่ เพศ สาขาที่กำลังเรียนอยู่ ชั้นปีที่เรียน ภูมิลำเนาเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC รูปแบบการเตรียมความพร้อม แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC ความรู้ด้าน AEC และระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนในคณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แบ่งตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	456	73.79
หญิง	162	26.21
รวม	618	100.00
2. สาขาที่กำลังเรียนอยู่		
วิศวกรรมการเกษตร	6	0.97
วิศวกรรมระบบควบคุม	18	2.91
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	73	11.81
วิศวกรรมเคมี	11	1.78
วิศวกรรมเครื่องกล	40	6.47
วิศวกรรมโทรคมนาคม	99	16.02
วิศวกรรมไฟฟ้า	69	11.17
วิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์	26	4.21
วิศวกรรมโยธา	49	7.93
วิศวกรรมการวัดคุม	28	4.53
วิศวกรรมสารสนเทศ	76	12.30
วิศวกรรมอัตโนมัติ	29	4.69
วิศวกรรมอาหาร	16	2.59
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	69	11.17
วิศวกรรมอุตสาหการ	9	1.46
รวม	618	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
3. ชั้นปีที่เรียน		
ชั้นปีที่ 1	203	32.85
ชั้นปีที่ 2	105	16.99
ชั้นปีที่ 3	174	28.16
ชั้นปีที่ 4	136	22.01
รวม	618	100.00
4. ภูมิลำเนาเดิม		
กรุงเทพและปริมณฑล	338	57.69
ต่างจังหวัด	280	45.31
รวม	618	100.00
5. เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี		
ทำงานทันที	294	47.57
เรียนต่อ	134	21.68
ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป	190	30.74
รวม	618	100.00
6. เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ		
ทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล	433	70.06
กลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม	90	14.56
ทำงานในต่างประเทศ	95	15.37
รวม	618	100.00
7. การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		
ไม่เคย	384	62.14
เคย	234	37.86
รวม	618	100.00
8. ความสามารถทางภาษาอังกฤษ		
ไม่ดี	128	20.71
ปานกลาง	377	61.00
ดี	106	17.15
ดีมาก	7	1.13
รวม	618	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
9. วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ		
จากห้องเรียน	460	44.40
จากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา	255	24.61
ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ	321	30.98
รวม	1,036	100.00
10. การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC		
มาก	20	3.24
ปานกลาง	332	53.72
น้อย	222	35.92
ไม่เตรียมเลย	44	7.12
รวม	618	100.00
11. รูปแบบการเตรียมความพร้อม		
● ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ	325	21.89
● ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม	114	7.68
● ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	445	29.97
● ศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC	41	2.76
● ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC	84	5.66
● ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม	225	15.15
● ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัยสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี	251	16.90
รวม	1,485	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
12. แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC		
• โทรทัศน์	558	21.68
• วิทยุ	150	5.83
• หนังสือพิมพ์ทั่วไป	281	10.92
• วารสารและนิตยสารทั่วไป	177	6.88
• สื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ	159	6.18
• สื่อออนไลน์ / อินเทอร์เน็ต	546	21.21
• ข้อมูลจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยผู้สอน	362	14.06
• ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม / สัมมนา / ฝึกงาน ที่ไม่ใช่ว่าจากชั้นเรียน	161	6.25
• จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน	173	6.72
• อื่น ๆ	7	0.27
รวม	2,574	100.00
13. ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม (เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย)		
วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา	115	18.61
ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้	21	3.40
ภาษาในการสื่อสาร	432	69.90
วัฒนธรรมประเพณี	10	1.62
กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ	13	2.10
บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ	27	4.37
รวม	618	100.00
14. ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC		
เห็นด้วยมากที่สุด	58	9.39
เห็นด้วยมาก	150	24.27
เห็นด้วยปานกลาง	312	50.49
เห็นด้วยน้อย	70	11.33
ไม่เห็นด้วย	28	4.53
	618	100.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
14. ความรู้ด้าน AEC		
น้อย	6	0.97
ปานกลาง	448	72.49
มาก	164	26.54
รวม	618	100.00
15. ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC		
น้อย	32	5.18
ปานกลาง	356	57.61
มาก	219	35.44
มากที่สุด	11	1.78
รวม	618	100.00
16. ประเทศที่อยากไปทำงานด้วยมากที่สุด		
สิงคโปร์	291	47.09
ญี่ปุ่น	89	14.40
อเมริกา	40	6.47
เวียดนาม	33	5.34
ลาว	26	4.21
เยอรมนี	22	3.56
มาเลเซีย	21	3.40
อังกฤษ	16	2.59
บรูไน	11	1.78
พม่า	9	1.46
อินโดนีเซีย	8	1.29
ฟิลิปปินส์	6	0.97
จีน	4	0.65
สวิตเซอร์แลนด์	4	0.65
ออสเตรเลีย	3	0.49
กัมพูชา	1	0.16
เกาหลี	1	0.16

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เกาหลีใต้	1	0.16
แคนาดา	1	0.16
คูบา	1	0.16
นิวซีแลนด์	1	0.16
เนเธอร์แลนด์	1	0.16
เนปาล	1	0.16
ฝรั่งเศส	1	0.16
ฟินแลนด์	1	0.16
โรมาเนีย	1	0.16
อิตาลี	1	0.16
อินเดีย	1	0.16
ฮ่องกง	1	0.16
ไม่ตอบ	21	3.40
รวม	618	100.00
17. ประเทศในกลุ่ม AEC ที่คิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น		
สิงคโปร์	459	74.27
มาเลเซีย	38	6.15
พม่า	33	5.34
อินโดนีเซีย	14	2.27
เวียดนาม	10	1.62
บรูไน	9	1.46
กัมพูชา	5	0.81
ฟิลิปปินส์	4	0.65
ลาว	2	0.32
ไม่ตอบ	44	7.12
รวม	618	100.00

จากตารางที่ 4.1 สามารถอธิบายข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 618 ราย ได้ดังนี้

เพศ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีจำนวน 456 ราย คิดเป็นร้อยละ 73.79 และเป็นเพศหญิง มีจำนวน 162 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.21

สาขาที่กำลังเรียนอยู่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่กำลังเรียนอยู่สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม มีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.02 รองลงมา สาขาวิศวกรรมสารสนเทศ มีจำนวน 76 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.30 สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มีจำนวน 73 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.81 สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า และสาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนเท่ากัน คือ 69 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.17 สาขาวิศวกรรมโยธา มีจำนวน 49 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.93 สาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 สาขาวิศวกรรมอัตโนมัติ มีจำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.69 สาขาวิศวกรรมการวัดคุม มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53 สาขาวิศวกรรมแมคคาทรอนิกส์ มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 สาขาวิศวกรรมระบบควบคุม มีจำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.91 สาขาวิศวกรรมอาหาร มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 สาขาวิศวกรรมเคมี มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 และสาขาวิศวกรรมการเกษตร มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

ชั้นปีที่เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ กำลังเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 203 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.85 รองลงมาชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 174 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.16 ชั้นปีที่ 3 มีจำนวน 136 ราย คิดเป็นร้อยละ 22.01 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวน 105 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.99

ภูมิลำเนาเดิม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 338 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.69 และต่างจังหวัด มีจำนวน 280 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.31

เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี คือ ทำงานทันที มีจำนวน 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.57 รองลงมา คือ ทั้งทำงานและเรียนต่อควบคู่กันไป มีจำนวน 190 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.74 และเรียนต่อ มีจำนวน 134 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68

เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีเป้าหมายที่จะทำงานในกรุงเทพและปริมณฑล มีจำนวน 433 ราย คิดเป็นร้อยละ 70.06 รองลงมา คือ ทำงานในต่างประเทศ มีจำนวน 95 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.37 และกลับไปทำงานในภูมิลำเนาเดิม มีจำนวน 90 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.56

การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 384 ราย คิดเป็นร้อยละ 62.14 และเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน มีจำนวน 234 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.86

ความสามารถทางภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม มีความสามารถทางภาษาอังกฤษระดับปานกลาง มีจำนวน 377 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.00 รองลงมา คือ ระดับไม่ดี มีจำนวน 128 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.71 ระดับดี มีจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.15 และระดับดีมาก มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.13

วิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีวิธีการในการศึกษาภาษาอังกฤษจากห้องเรียน มีจำนวน 460 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.40 รองลงมา คือ ศึกษาด้วยตนเองจากสื่อการสอนรูปแบบต่าง ๆ มีจำนวน 321 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.98 และจากการเรียนเพิ่มเติมในสถานศึกษาอื่น ๆ ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษา มีจำนวน 255 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.61

การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 332 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.72 รองลงมา คือ ระดับน้อย มีจำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.92 ไม่เตรียมเลย มีจำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.12 และระดับมาก มีจำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.24

รูปแบบการเตรียมความพร้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการเตรียมความพร้อม คือ ศึกษาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม มีจำนวน 445 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.97 รองลงมา คือ ติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวจากสื่อต่าง ๆ อยู่เสมอ มีจำนวน 325 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.89 ศึกษาเทคโนโลยีเพิ่มเติมนอกเหนือจากห้องเรียนโดยเน้นความทันสมัย สามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ดี มีจำนวน 251 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.90 ศึกษาวิทยาการความก้าวหน้าที่เป็นเนื้อหาในสาขาวิชาชีพที่เรียนเพิ่มเติม มีจำนวน 225 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.15 ศึกษาวัฒนธรรมประเพณีของประเทศในกลุ่ม AEC เพิ่มเติม มีจำนวน 114 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.68 ศึกษากฎหมายและระเบียบวิธีปฏิบัติในการทำงานของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.66 และศึกษาภาษาประจำชาติของประเทศในกลุ่ม AEC มีจำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.76

แหล่งที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ AEC จากโทรทัศน์ มีจำนวน 558 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.68 รองลงมา คือ สื่อออนไลน์/อินเทอร์เน็ต มีจำนวน 546 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.21 ข้อมูลจากการเรียนในชั้นเรียนโดยผู้สอน มีจำนวน 362 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.06 จากหนังสือพิมพ์ทั่วไป มีจำนวน 281 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.92 จากวารสารและนิตยสารทั่วไป มีจำนวน 177 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.88 จากการพบปะพูดคุยกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน / เพื่อนร่วมงาน มีจำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.72 ข้อมูลจากการเข้าร่วมอบรม/

สัมมนา/ฝึกงานที่ไม่ใช่มาจากชั้นเรียน มีจำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.25 จากสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบอื่น ๆ มีจำนวน 159 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.18 จากวิทยุ มีจำนวน 150 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.83 และจากแหล่งอื่น ๆ มีจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.27

ประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่านักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นที่ตนเองต้องพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติม คือ ภาษาในการสื่อสาร มีจำนวน 432 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.90 รองลงมา คือ วิทยาการความก้าวหน้าในสาขาวิชาชีพที่เรียนมา มีจำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.61 บุคลิกภาพและความเป็นผู้นำ มีจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.37 ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้ มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ มีจำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.10 และ วัฒนธรรมประเพณี มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62

ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความเห็นด้วยปานกลาง มีจำนวน 312 คน คิดเป็นร้อยละ 50.49 รองลงมา คือ เห็นด้วยมาก มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 24.27 เห็นด้วยน้อย มีจำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 11.33 เห็นด้วยมากที่สุด มีจำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.39 และไม่เห็นด้วย มีจำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.53

ความรู้ด้าน AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความรู้ด้าน AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 448 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.49 รองลงมาคือระดับมาก มีจำนวน 164 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.54 และระดับน้อย มีจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97

ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง มีจำนวน 356 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.61 รองลงมา คือ ระดับมาก มีจำนวน 219 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.44 ระดับน้อย มีจำนวน 32 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.18 และระดับมากที่สุด มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78

ประเทศที่ต้องไปทำงานมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการไปทำงานที่สิงคโปร์ มีจำนวน 291 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.09 รองลงมา คือ ญี่ปุ่น มีจำนวน 89 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.40 สหรัฐอเมริกา มีจำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.47 เวียดนาม มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 ลาว มีจำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.21 เยอรมนี มีจำนวน 22 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.56 มาเลเซีย มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.40 อังกฤษ มีจำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.59 บรูไน มีจำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.78 พม่า มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 อินโดนีเซีย มีจำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.29 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.97 จีน และสวิตเซอร์แลนด์ มีจำนวนประเทศละ 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 ออสเตรเลีย มีจำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.49 ส่วนกัมพูชา เกาหลี เกาหลีใต้ แคนาดา คูบา นิวซีแลนด์ เนเธอร์แลนด์ เนปาล ฝรั่งเศส

ฟินแลนด์ โรมาเนีย อิตาลี อินเดีย และฮ่องกง มีประเทศละ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.16 โดยไม่มีผู้ไม่ตอบแบบสอบถามจำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.41

ประเทศในกลุ่ม AEC ที่คิดว่ามีระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับเคร่งครัดมากที่สุด หากได้เข้าไปทำงานในประเทศนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คิดว่าเป็นสิงคโปร์ มีจำนวน 459 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.27 รองลงมา คือ มาเลเซีย มีจำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.15 พม่า มีจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.34 อินโดนีเซีย มีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.27 เวียดนาม มีจำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.62 บรูไน มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.46 กัมพูชา มีจำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.81 ฟิลิปปินส์ มีจำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.65 และลาว มีจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.32

4.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับทัศนคติซึ่งแสดงในตารางที่ 4.2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านนโยบายและมาตรการของภาครัฐ					
ภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง	3.327	0.920	ปานกลาง	14	1
ภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง	3.107	0.969	ปานกลาง	22	2
ภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย	3.105	0.936	ปานกลาง	23	3
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ	3.047	0.956	ปานกลาง	25	4
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมและสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น	2.911	1.028	ปานกลาง	27	6
ความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ	2.942	1.044	ปานกลาง	26	5
รวม	3.073	0.800	ปานกลาง	4	

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านภาคการศึกษา					
สถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	3.350	0.924	ปานกลาง	12	2
คณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี	3.393	0.832	ปานกลาง	11	1
นักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถและสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียน จนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ	3.149	0.895	ปานกลาง	20	5
เครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน	3.316	0.857	ปานกลาง	15	4
หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่นๆ ใน AEC	3.346	0.880	ปานกลาง	13	3
รวม	3.311	0.693	ปานกลาง	3	
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน					
ภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ	3.576	0.761	มาก	7	3
ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ	3.290	0.917	ปานกลาง	16	6
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือหรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้	3.193	0.862	ปานกลาง	18	8

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน (ต่อ)					
ปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลด น้อยลงหรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป	3.215	0.915	ปานกลาง	17	7
ภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมี ความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่น สูง	3.487	0.802	ปานกลาง	10	5
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถ ทำให้เกิดโอกาสและสู่ทางการค้าที่เป็น ประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจราย ใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่	3.657	0.774	มาก	4	1
แนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถ ทำให้เกิดโอกาสและสู่ทางการค้าที่เป็น ประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่	3.576	0.796	มาก	7	3
สภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัด ที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรม ซึ่งเป็นผลจากการ เข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและ ขยายตัวมากขึ้น	3.615	0.825	มาก	5	2
รวม	3.451	0.552	ปานกลาง	2	
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล					
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมอง และทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิก ร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน	3.149	1.004	ปานกลาง	20	7
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือใน การทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้น ได้ในเวลาไม่นานนัก	3.515	0.915	มาก	9	5

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ทัศนคติ	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล (ต่อ)					
การสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่ม ประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำ ความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลา ไม่นานนัก	3.087	0.986	ปานกลาง	24	8
ท่านมีความเห็นว่าประชาชนชาวไทยจะให้ ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความ เป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น	3.163	0.958	ปานกลาง	19	6
ท่านมีความรู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็น ชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่าง มาก	3.604	0.848	มาก	6	4
ท่านรู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไป เยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะ นักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส	3.785	0.938	มาก	2	2
ท่านรู้สึกสนใจที่จะเดินทางไปทำงานและ ประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.749	0.913	มาก	3	3
ท่านรู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าใน ลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้า ร่วมกันกับผู้ประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส	3.793	0.874	มาก	1	1
รวม	3.481	0.583	ปานกลาง	1	
รวมทุกด้าน	3.329	0.536	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 3.329 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.536 เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีระดับทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 รู้สึกสนใจที่จะดำเนินธุรกิจแบบร่วมค้าในลักษณะของการเป็นพันธมิตรทางการค้า ร่วมกับสถานประกอบการธุรกิจในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.793 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.874

ลำดับที่ 2 รู้สึกยินดีและกระตือรือร้นที่จะเดินทางไปเยือนประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC ในฐานะนักท่องเที่ยวเมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.785 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.938

ลำดับที่ 3 รู้สึกยินดีที่จะเดินทางเข้าไปทำงานและประกอบอาชีพในประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เมื่อมีโอกาส โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.749 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.913

ลำดับที่ 4 คิดว่าแนวทางการที่ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและสู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจรายใหญ่ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.657 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.774

ลำดับที่ 5 คิดว่าสภาพเศรษฐกิจของจังหวัดชายแดนและจังหวัดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซึ่งเป็นผลจากการเข้าสู่ AEC จะมีอัตราการเจริญเติบโตและขยายตัวมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.615 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.825

ลำดับที่ 6 รู้สึกชื่นชมและยอมรับความเป็นชาติของประเทศต่าง ๆ ในกลุ่ม AEC เป็นอย่างมาก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.604 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.848

ลำดับที่ 7 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ คิดว่าภาคเอกชนมีการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอที่จะยอมรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ และคิดว่าแนวทางการที่

ประเทศไทยเข้าสู่ AEC สามารถทำให้เกิดโอกาสและคู่ทางการค้าที่เป็นประโยชน์มากขึ้นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.576 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.761 และ .0796 ตามลำดับ

ลำดับที่ 9 คิดว่าการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.515 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 10 คิดว่าภาคธุรกิจเอกชนของประเทศไทยมีความสามารถในการปรับตัวและมีความยืดหยุ่นสูง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.487 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.802

ลำดับที่ 11 คิดว่าคณาจารย์ในภาพรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอาเซียนเป็นอย่างดี โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.65 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 12 คิดว่าสถาบันการศึกษาในภาพรวมมีความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.350 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.924

ลำดับที่ 13 คิดว่าหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับผลได้ผลเสียของภาคการศึกษาทั้งระบบจะเกิดความกระตือรือร้นในการเพิ่มศักยภาพความรู้ด้านวิชาการให้สูงขึ้นในระดับที่สามารถทัดเทียมได้กับประเทศอื่น ๆ ใน AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.346 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.880

ลำดับที่ 14 คิดว่าภาครัฐมีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับ AEC เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและความรู้ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.327 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.920

ลำดับที่ 15 คิดว่าเครือข่ายสถาบันการศึกษาทั้งในประเทศ และกลุ่มประเทศอาเซียนให้การสนับสนุนและสร้างเสริมสังคมแห่งการเอื้ออาทรและแบ่งปันกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.316 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.857

ลำดับที่ 16 คิดว่าผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในภาพรวมคาดว่าประเทศไทยจะได้รับประโยชน์ที่เป็นผลกระทบทางบวกมากกว่าผลกระทบด้านลบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.290 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.917

ลำดับที่ 17 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานไร้ฝีมือจะลดน้อยลง หรือไม่เป็นปัญหาอีกต่อไป โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.215 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.915

ลำดับที่ 18 คิดว่าปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงานฝีมือ หรือสมองไหลจะไม่มากเกินไปกว่าที่จะรับมือได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.193 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.862

ลำดับที่ 19 คิดว่าประชาชนชาวไทยจะให้ความสนใจและค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นประเทศและวัฒนธรรมของประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในประชาคม AEC อย่างจริงจังมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.163 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.958

ลำดับที่ 20 มีหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 หัวข้อ คือ คิดว่านักศึกษาในภาพรวมมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะในสาขาที่ตนเรียนจนพร้อมที่จะสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานใน AEC ได้อย่างมีคุณภาพ และคิดว่าประชาชนชาวไทยมีมุมมองและทัศนคติต่อประชาชนชาติอื่นที่เป็นสมาชิกร่วมประชาคม AEC เดียวกันในเชิงเท่าเทียมกัน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.149 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.895 และ 1.004 ตามลำดับ

ลำดับที่ 22 คิดว่าภาครัฐมีการปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานของระบบ Logistics อย่างจริงจัง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.107 ซึ่งจัดอยู่ในระดับทัศนคติปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.969

ลำดับที่ 23 คิดว่าภาครัฐมีการกำหนดแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจอย่างชัดเจน รวมถึงมีมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อาจได้รับผลกระทบทางลบจากการใช้นโยบาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.105 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.936

ลำดับที่ 24 คิดว่าการสื่อสารโดยใช้ภาษาของชาติอื่นในกลุ่มประเทศอาเซียนเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจระหว่างกันจะสามารถเกิดขึ้นได้ในเวลาไม่นานนัก โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่า

เท่ากับ 3.087 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.986

ลำดับที่ 25 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการดูแลและป้องกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจากการใช้นโยบายต่าง ๆ ของภาครัฐ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.047 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.956

ลำดับที่ 26 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาแรงงานเด็ก และแรงงานต่างด้าวอพยพ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.942 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.044

ลำดับที่ 27 คิดว่าความเหมาะสมของมาตรการภาครัฐในการแก้ปัญหาอาชญากรรมเบาะสังคมที่อาจเกิดมากขึ้น โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.911 ซึ่งจัดอยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1.028

4.3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การวิเคราะห์ระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยได้ทำการวิเคราะห์ระดับทัศนคติซึ่งแสดงในตารางที่ 4.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการเตรียมความพร้อม	ลำดับที่ทั้งหมด	ลำดับที่เฉพาะด้าน
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน					
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย	3.206	0.758	ปานกลาง	17	8
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.121	0.801	ปานกลาง	19	9
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.351	0.862	ปานกลาง	15	6
การทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC)	3.209	0.897	ปานกลาง	16	7
การปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้	3.498	0.833	ปานกลาง	8	3
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้	3.539	0.782	มาก	6	1
ความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้	3.405	0.830	ปานกลาง	14	5
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย	3.515	0.768	มาก	7	2
ทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหาการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC	3.445	0.783	ปานกลาง	12	4
รวม	3.365	0.584	ปานกลาง	2	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร					
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด	3.029	0.883	ปานกลาง	20	3
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน	3.443	0.843	ปานกลาง	13	1
ความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน	2.969	0.895	ปานกลาง	22	4
ความรู้รอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย	3.176	0.858	ปานกลาง	18	2
รวม	3.155	0.720	ปานกลาง	4	
ทักษะด้านวัฒนธรรม					
ความรู้รอบรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน	2.929	0.872	ปานกลาง	23	4
การยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC	3.456	0.898	ปานกลาง	11	2
ความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง	3.613	0.818	มาก	3	1
ความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC	3.024	0.899	ปานกลาง	21	3
รวม	3.256	0.672	ปานกลาง	3	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การเตรียมความพร้อม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การเตรียม ความพร้อม	ลำดับที่ ทั้งหมด	ลำดับที่ เฉพาะ ด้าน
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ					
ความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมี เหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็น ชาวต่างชาติ	3.494	0.754	ปานกลาง	9	5
ความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความ ซื่อสัตย์จริงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่	3.801	0.764	มาก	1	1
ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและ ความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน	3.550	0.743	มาก	5	4
ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนา นวัตกรรมที่แตกต่าง	3.565	0.770	มาก	4	3
ความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่	3.638	0.769	มาก	2	2
ความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน	3.489	0.783	ปานกลาง	10	6
รวม	3.589	0.571	มาก	1	
รวมทุกด้าน	3.341	0.505	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีค่าเท่ากับ 3.341 ซึ่งจัดว่าอยู่ในระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยรวมซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.505 เมื่อพิจารณาระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นรายชื่อพบว่า นักศึกษามีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับดังนี้

ลำดับที่ 1 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความอดทน ความมีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์จริงรักภักดีกับองค์กรที่ตนเองทำงานอยู่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.801 ซึ่งจัดอยู่ในระดับ

การเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.764

ลำดับที่ 2 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการเรียนรู้ การชอบค้นคว้า และพัฒนาประยุกต์ให้เกิดสิ่งใหม่ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.638 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.769

ลำดับที่ 3 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเผชิญกับวัฒนธรรมและสังคมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.613 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.818

ลำดับที่ 4 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรมที่แตกต่าง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.565 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.770

ลำดับที่ 5 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการจัดการความขัดแย้งและความเครียดในสถานที่ทำงานที่ต้องทำงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.550 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.743

ลำดับที่ 6 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทยได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.539 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.782

ลำดับที่ 7 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.515 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมมาก โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.768

ลำดับที่ 8 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการปรับตัวให้เข้ากันกับมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล เมื่อต้องทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิกอาเซียนได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.498 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.833

ลำดับที่ 9 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบ และความมีเหตุผลในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เป็นชาวต่างชาติ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.494 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.754

ลำดับที่ 10 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความสามารถในการถ่ายทอด การสอนงาน และการประสานงาน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.489 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 11 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการยอมรับและความเข้าใจในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.456 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.898

ลำดับที่ 12 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องทักษะการคำนวณและการคิดเชิงวิเคราะห์เพื่อการแก้ปัญหการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.445 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.783

ลำดับที่ 13 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการอ่าน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.443 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.843

ลำดับที่ 14 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) จนสามารถประยุกต์ใช้งานที่ได้รับมอบหมายเมื่อต้องทำงานกับชาวต่างชาติในประเทศสมาชิก AEC ได้ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.405 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.830

ลำดับที่ 15 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.351 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.862

ลำดับที่ 16 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการทำงานเป็นทีมร่วมกันกับผู้ร่วมงานที่เป็นชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ

3.209 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.897

ลำดับที่ 17 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติที่มาทำงานในประเทศไทย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.206 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.758

ลำดับที่ 18 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้รอบรู้และความคล่องแคล่วของไหวพริบในการสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างและหลากหลาย โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.176 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.858

ลำดับที่ 19 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในงานวิชาชีพในการทำงานร่วมกันกับชาวต่างชาติในประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มสมาชิกอาเซียน (AEC) โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.121 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.801

ลำดับที่ 20 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการพูด โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.029 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.883

ลำดับที่ 21 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพในกลุ่มประเทศ AEC โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 3.024 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.899

ลำดับที่ 22 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ความสามารถในภาษาอังกฤษด้านการเขียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.969 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.895

ลำดับที่ 23 มีการเตรียมความพร้อมในเรื่องความรู้ในวัฒนธรรมและประเพณีปฏิบัติของประเทศกลุ่มสมาชิกอาเซียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ย ซึ่งมีค่าเท่ากับ 2.929 ซึ่งจัดอยู่ในระดับการเตรียมความพร้อมปานกลาง โดยนักศึกษาแต่ละคนมีระดับการเตรียมความพร้อมไม่แตกต่างกันมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.872

4.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่เรียน ภูมิภาคเดิม เป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี เป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ การเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน ความสามารถทางภาษาอังกฤษ การเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC และความรู้ด้าน

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐาน โดยสมมติฐานที่ 1, 3, 6 และ 10 สถิติที่ใช้คือ t-test ซึ่งเป็นการทดสอบความแปรปรวนระหว่างประชากร 2 กลุ่ม โดยมีสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=456)	หญิง (n=162)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.087	3.033	.457
ด้านภาคการศึกษา	3.332	3.252	.209
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.459	3.428	.541
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.459	3.540	.130
โดยรวมทุกด้าน	3.334	3.313	.667

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามชั้นปีที่เรียน				P-Value
	ปี 1 (n=203)	ปี 2 (n=105)	ปี 3 (n=174)	ปี 4 (n=136)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.184	2.948	3.026	3.065	.069
ด้านภาคการศึกษา	3.338	3.208	3.308	3.353	.371
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.422	3.312	3.494	3.548	.006*
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.438	3.483	3.455	3.574	.176
โดยรวมทุกด้าน	3.345	3.238	3.321	3.385	.189

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ชั้นปีที่เรียน	$\bar{X}$	ชั้นปีที่กลุ่มที่	1	2	3	4
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	ชั้นปีที่ 1	3.422	1	-	.096	.206	.038*
	ชั้นปีที่ 2	3.312	2	-	-	.008**	.001**
	ชั้นปีที่ 3	3.494	3	-	-	-	.387
	ชั้นปีที่ 4	3.548	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับชั้นปีที่ 4 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 3 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับชั้นปีที่ 4 มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตาม ภูมิลำเนาเดิม		P-Value
	กทม. และ ปริมณฑล (n=338)	ต่างจังหวัด (n=280)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.061	3.087	.680
ด้านภาคการศึกษา	3.313	3.308	.927
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.460	3.440	.656
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.502	3.455	.319
โดยรวมทุกด้าน	3.334	3.323	.792

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่าง

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี			P-Value
	ทำงาน (n=294)	เรียนต่อ (n=134)	ทำงานและ เรียน (n=190)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.126	3.042	3.013	.281
ด้านภาคการศึกษา	3.366	3.287	3.242	.143
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.475	3.406	3.445	.476
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.489	3.475	3.472	.949
โดยรวมทุกด้าน	3.364	3.302	3.293	.298

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และ ปริมณฑล (n=433)	ภูมิลำเนา เดิม (n=90)	ต่างประเทศ (n=95)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.087	3.119	2.968	.361
ด้านภาคการศึกษา	3.321	3.358	3.221	.352
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.468	3.461	3.366	.261
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.467	3.493	3.532	.604
โดยรวมทุกด้าน	3.335	3.358	3.272	.496

จากตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	ไม่เคย (n=384)	เคย (n=234)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.053	3.105	.433
ด้านภาคการศึกษา	3.301	3.327	.641
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.428	3.490	.179
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.463	3.509	.343
โดยรวมทุกด้าน	3.311	3.358	.295

จากตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกันมีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 7 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ			P-Value
	ไม่ดี (n=128)	ปานกลาง (n=377)	ดี (n=113)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.042	3.073	3.109	.808
ด้านภาคการศึกษา	3.291	3.311	3.333	.895
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.391	3.445	3.540	.105
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.343	3.486	3.618	.001**
โดยรวมทุกด้าน	3.266	3.329	3.400	.155

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	ไม่ดี	3.343	1	-	.016*	.000**
	ปานกลาง	3.486	2	-	-	.033*
	ดี	3.618	3	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นักศึกษาที่มีความสามารถในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับดี มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับดี มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 8 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC				P-Value
	มาก (n=20)	ปานกลาง (n=332)	น้อย (n=222)	ไม่เตรียม (n=44)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.375	3.198	2.934	2.693	.000**
ด้านภาคการศึกษา	3.500	3.406	3.204	3.045	.000**
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.850	3.535	3.323	3.281	.000**
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.875	3.560	3.368	3.270	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.650	3.425	3.207	3.072	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	อันดับ กลุ่ม	1	2	3	4
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	มาก	3.375	1	-	.328	.016*	.001**
	ปานกลาง	3.198	2	-		.000**	.000**
	น้อย	2.934	3	-			.063
	ไม่เตรียม	2.693	4	-			
ด้านภาคการศึกษา	มาก	3.500	1	-	.551	.064	.014*
	ปานกลาง	3.406	2	-		.001**	.001**
	น้อย	3.204	3	-			.161
	ไม่เตรียม	3.045	4	-			
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	มาก	3.850	1	-	.011*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.535	2	-		.000**	.003*
	น้อย	3.323	3	-			.637
	ไม่เตรียม	3.281	4	-			
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	มาก	3.875	1	-	.017*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.560	2	-		.000**	.002*
	น้อย	3.368	3	-			.299
	ไม่เตรียม	3.270	4	-			
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.650	1	-	.060	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.425	2	-		.000**	.000**
	น้อย	3.207	3	-			.117
	ไม่เตรียม	3.072	4	-			

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 9 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC					P-Value
	มากที่สุด (n=58)	มาก (n=150)	ปานกลาง (n=312)	น้อย (n=70)	น้อยที่สุด (n=28)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.293	3.261	3.089	2.574	2.685	.000**
ด้านภาคการศึกษา	3.552	3.431	3.326	2.954	2.893	.000**
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.657	3.582	3.442	3.157	3.156	.000**
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.681	3.650	3.451	3.141	3.335	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.546	3.481	3.327	2.957	3.017	.000**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

ทัศนคติ	ระดับ ความเห็นด้วย	$\bar{X}$	อันดับ กลุ่ม	1	2	3	4	5
ด้านนโยบายและ มาตรการของรัฐ	มากที่สุด	3.293	1	-	.789	.064	.000**	.001**
	มาก	3.261	2	-	-	.025*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.089	3	-	-	-	.000**	.008*
	น้อย	2.574	4	-	-	-	-	.521
	น้อยที่สุด	2.685	5	-	-	-	-	-
ด้านภาคการศึกษา	มากที่สุด	3.552	1	-	.245	.019*	.000**	.000**
	มาก	3.431	2	-	-	.116	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.326	3	-	-	-	.000**	.001**
	น้อย	2.954	4	-	-	-	-	.683
	น้อยที่สุด	2.893	5	-	-	-	-	-
ด้านการยอมรับและการ ปรับตัวของภาคธุรกิจ เอกชน	มากที่สุด	3.657	1	-	.365	.005*	.000**	.000**
	มาก	3.582	2	-	-	.008*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.442	3	-	-	-	.000**	.007*
	น้อย	3.157	4	-	-	-	-	.994
	น้อยที่สุด	3.156	5	-	-	-	-	-

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ทัศนคติ	ระดับ ความเห็นด้วย	$\bar{X}$	ระดับ กลุ่ม	1	2	3	4	5
ด้านการยอมรับและ มุมมองทางวัฒนธรรม ส่วนบุคคล	มากที่สุด	3.681	1	-	.721	.004*	.000**	.008*
	มาก	3.650	2	-	-	.000**	.000**	.007*
	ปานกลาง	3.451	3	-	-	-	.000**	.295
	น้อย	3.141	4	-	-	-	-	.124
	น้อยที่สุด	3.335	5	-	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มากที่สุด	3.546	1	-	.411	.003*	.000**	.000**
	มาก	3.481	2	-	-	.002*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.327	3	-	-	-	.000**	.002*
	น้อย	2.957	4	-	-	-	-	.595
	น้อยที่สุด	3.017	5	-	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทัศนคติด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

ทัศนคติด้านภาคการศึกษา พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคม

ทัศนคติโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษามีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 10 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

ทัศนคติ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=454)	มาก (n=164)	
ด้านนโยบายและมาตรการของรัฐ	3.083	3.045	.597
ด้านภาคการศึกษา	3.308	3.318	.870
ด้านการยอมรับและการปรับตัวของภาคธุรกิจเอกชน	3.443	3.474	.534
ด้านการยอมรับและมุมมองทางวัฒนธรรมส่วนบุคคล	3.481	3.479	.976
โดยรวมทุกด้าน	3.329	3.329	.994

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษามี

ความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับทัศนคติต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานที่ 11 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเพศ		P-Value
	ชาย (n=456)	หญิง (n=162)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.385	3.311	.171
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.141	3.191	.449
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.243	3.290	.448
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.588	3.593	.931
โดยรวมทุกด้าน	3.339	3.346	.880

จากตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 12 นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า p (p-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามชั้นปีที่เรียน				P-Value
	ปี 1 (n=203)	ปี 2 (n=105)	ปี 3 (n=174)	ปี 4 (n=136)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.357	3.263	3.390	3.425	.176
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.081	3.088	3.191	3.268	.077
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.204	3.210	3.296	3.316	.335
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.517	3.522	3.625	3.703	.013*
โดยรวมทุกด้าน	3.290	3.271	3.375	3.428	.030*

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียนพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีที่เรียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามชั้นปีที่เรียน โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีชั้นปีที่เรียนแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ชั้นปีที่เรียน	$\bar{X}$	อันดับ กลุ่ม	1	2	3	4
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	ชั้นปีที่ 1	3.517	1	-	.942	.068	.003*
	ชั้นปีที่ 2	3.522	2	-	-	.145	.014*
	ชั้นปีที่ 3	3.625	3	-	-	-	.225
	ชั้นปีที่ 4	3.703	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ชั้นปีที่ 1	3.290	1	-	.750	.102	.013*
	ชั้นปีที่ 2	3.271	2	-	-	.093	.016*
	ชั้นปีที่ 3	3.375	3	-	-	-	.358
	ชั้นปีที่ 4	3.428	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเตรียมความพร้อมทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเตรียมความพร้อมโดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 2 กับนักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่ 4 มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 13 นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่

ตารางที่ 4.21 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามภูมิภาคเดิม

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามภูมิภาคเดิม		P-Value
	กทม. และปริมณฑล (n=338)	ต่างจังหวัด (n=280)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.391	3.335	.233
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.197	3.103	.103
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.274	3.234	.465
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.594	3.583	.814
โดยรวมทุกด้าน	3.364	3.314	.217

จากตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามภูมิภาคเดิมพบว่า นักศึกษาที่มีภูมิภาคเดิมต่างกันมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีภูมิภาคเดิมต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 14 นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี			P-Value
	ทำงาน (n=294)	เรียนต่อ (n=134)	ทำงานและเรียน (n=190)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.365	3.367	3.365	1.000
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.116	3.164	3.208	.383
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.283	3.181	3.266	.335
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.622	3.537	3.575	.329
โดยรวมทุกด้าน	3.346	3.312	3.353	.748

จากตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน จำแนกตามเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรี พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกันมีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายหลังเรียนจบปริญญาตรีต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 15 นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ			P-Value
	กทม. และ ปริณทล (n=433)	ภูมิลำเนา เดิม (n=90)	ต่างประเทศ (n=95)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.368	3.277	3.437	.171
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.165	3.008	3.245	.071
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.252	3.242	3.287	.879
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.585	3.596	3.600	.967
โดยรวมทุกด้าน	3.343	3.281	3.392	.323

จากตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพ พบว่า นักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีเป้าหมายด้านสถานที่ในการประกอบอาชีพต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 16 นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน		P-Value
	ไม่เคย (n=384)	เคย (n=234)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.323	3.434	.021*
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.059	3.312	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.211	3.329	.034*
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.550	3.654	.028*
โดยรวมทุกด้าน	3.286	3.432	.000**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียน พบว่า นักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันในทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร และโดยรวมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน ทักษะด้านวัฒนธรรม และทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ ที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเคยไปในประเทศกลุ่มอาเซียนต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 17 นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ			P-Value
	ไม่ดี (n=128)	ปานกลาง (n=377)	ดี (n=113)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.165	3.369	3.580	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.584	3.175	3.732	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.109	3.261	3.403	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.454	3.579	3.776	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.078	3.346	3.623	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความสามารถทางภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ความสามารถทางภาษาอังกฤษ	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	ไม่ดี	3.165	1	-	.001**	.000**
	ปานกลาง	3.369	2	-	-	.001**
	ดี	3.580	3	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	ไม่ดี	2.584	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.175	2	-	-	.000**
	ดี	3.732	3	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	ไม่ดี	3.109	1	-	.026*	.001**
	ปานกลาง	3.261	2	-	-	.049*
	ดี	3.403	3	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	ไม่ดี	3.454	1	-	.031*	.000*
	ปานกลาง	3.579	2	-	-	.001**
	ดี	3.776	3	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	ไม่ดี	3.078	1	-	.000**	.000*
	ปานกลาง	3.346	2	-	-	.000**
	ดี	3.623	3	-	-	-

จากตารางที่ 4.26 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อม

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับไม่ดีกับนักศึกษาที่มีความสามารถในระดับปานกลาง และระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษในระดับดี มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 18 นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC				P-Value
	มาก (n=20)	ปานกลาง (n=332)	น้อย (n=222)	ไม่เตรียม (n=44)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.917	3.506	3.158	3.098	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	4.088	3.323	2.914	2.670	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.700	3.407	3.036	3.023	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.917	3.685	3.446	3.443	.000**
โดยรวมทุกด้าน	3.905	3.480	3.139	3.059	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.28

ตารางที่ 4.28 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	กลุ่มที่	1	2	3	4
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	มาก	3.917	1	-	.001**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.506	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.158	3	-	-	-	.514
	ไม่เตรียม	3.098	4	-	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	มาก	4.088	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.323	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	2.914	3	-	-	-	.026*
	ไม่เตรียม	2.670	4	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	มาก	3.700	1	-	.048*	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.407	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.036	3	-	-	-	.900
	ไม่เตรียม	3.023	4	-	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	มาก	3.917	1	-	.071	.000**	.002*
	ปานกลาง	3.685	2	-	-	.000**	.007*
	น้อย	3.446	3	-	-	-	.976
	ไม่เตรียม	3.443	4	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มาก	3.905	1	-	.000**	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.480	2	-	-	.000**	.000**
	น้อย	3.139	3	-	-	-	.298
	ไม่เตรียม	3.059	4	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.28 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกว่านักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่

ไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีการเตรียมตัวเพื่อสร้างความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน AEC ในระดับน้อย และระดับไม่เตรียมเลย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 19 นักศึกษาที่มีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC					P-Value
	มากที่สุด (n=58)	มาก (n=150)	ปานกลาง (n=312)	น้อย (n=70)	น้อยที่สุด (n=28)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.469	3.392	3.377	3.203	3.286	.084
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.366	3.230	3.129	2.993	3.000	.018*
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.565	3.352	3.200	3.079	3.170	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.698	3.669	3.559	3.479	3.554	.070
โดยรวมทุกด้าน	3.525	3.411	3.316	3.188	3.252	.001**

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.30 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีระดับความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับการเตรียมตัว	$\bar{X}$	อันดับ	1	2	3	4	5
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	มากที่สุด	3.366	1	-	.218	.021*	.003*	.026*
	มาก	3.230	2	-	-	.156	.022*	.119
	ปานกลาง	3.129	3	-	-	-	.151	.361
	น้อย	2.993	4	-	-	-	-	.964
	น้อยที่สุด	3.000	5	-	-	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	มากที่สุด	3.565	1	-	.038*	.000**	.000**	.010*
	มาก	3.352	2	-	-	.021*	.005*	.182
	ปานกลาง	3.200	3	-	-	-	.168	.819
	น้อย	3.079	4	-	-	-	-	.539
	น้อยที่สุด	3.170	5	-	-	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	มากที่สุด	3.525	1	-	.140	.004*	.000**	.018*
	มาก	3.411	2	-	-	.057	.002*	.124
	ปานกลาง	3.316	3	-	-	-	.054	.518
	น้อย	3.188	4	-	-	-	-	.567
	น้อยที่สุด	3.252	5	-	-	-	-	-

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ใน

ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง และระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากที่สุดกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับมากกับนักศึกษาที่มีความเห็นด้วยต่อการที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่ AEC ในระดับน้อย มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 20 นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่

ตารางที่ 4.31 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามความรู้ด้าน AEC		P-Value
	ปานกลาง (n=454)	มาก (n=164)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	3.352	3.402	.352
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	3.179	3.087	.161
ทักษะด้านวัฒนธรรม	3.232	3.320	.152
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.553	3.690	.008*
โดยรวมทุกด้าน	3.329	3.375	.322

* ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.31 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามความรู้ด้าน AEC พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ในทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีความรู้ด้าน AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน อาเซียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 21 นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงในตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า P (P-value) ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC

การเตรียมความพร้อม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) จำแนกตามระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC			P-Value
	น้อย (n=32)	ปานกลาง (n=356)	มาก (n=230)	
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	2.983	3.193	3.686	.000**
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	2.680	3.040	3.398	.000**
ทักษะด้านวัฒนธรรม	2.594	3.126	3.548	.000**
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	3.255	3.427	3.887	.000**
โดยรวมทุกด้าน	2.878	3.196	3.630	.000**

** ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงยอมรับสมมติฐานหลักที่ว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC ต่างกัน มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำแนกตามทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC โดยทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ผลการทดสอบเฉพาะที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้นำมาแสดงไว้ในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.33 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยมีทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยวิธี LSD

การเตรียมความพร้อม	ระดับทัศนคติที่มีต่อการเปิด AEC	$\bar{X}$	อันดับกลุ่ม	1	2	3
ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน	น้อย	2.983	1	-	0.32*	.000**
	ปานกลาง	3.193	2	-	-	.000
	มาก	3.686	3	-	-	-
ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร	น้อย	2.680	1	-	.005*	.000*
	ปานกลาง	3.040	2	-	-	.000**
	มาก	3.398	3	-	-	-
ทักษะด้านวัฒนธรรม	น้อย	2.594	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.126	2	-	-	.000**
	มาก	3.548	3	-	-	-
ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ	น้อย	3.255	1	-	.075	.000**
	ปานกลาง	3.427	2	-	-	.000**
	มาก	3.887	3	-	-	-
โดยรวมทุกด้าน	น้อย	2.878	1	-	.000**	.000**
	ปานกลาง	3.196	2	-	-	.000**
	มาก	3.630	3	-	-	-

จากตารางที่ 4.33 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย LSD พบว่า

ทักษะด้านวิชาชีพและศักยภาพในการปฏิบัติงาน พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ทักษะด้านภาษาอังกฤษและการสื่อสาร พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ทักษะด้านความเป็นผู้นำและบุคลิกภาพ พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.01 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับ มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

โดยรวมทุกด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับน้อยกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในปานกลาง และระดับมาก มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับปานกลางกับนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อการเปิด AEC ในระดับ มีระดับการเตรียมความพร้อมเพื่อพัฒนาศักยภาพตนเองในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01